

آشغال نما رادور دبریز

درس ششم

قضاوت

درس ششم قضاوت

خوش آمدگویی : ۳ دقیقه

با نوجوانان، گرم و صمیمی همراه با لبخند روبرو شوید. اگر شخص جدیدی بعنوان نو ایمن یا مهمان برای اولین بار در این جمع حضور داشت، خوشامد مخصوص در نظر گرفته شود. بطور مثال شخص جدید را به نام در جمع معرفی کنید و از نوجوانان نیز بخواهید تا خود را یک به یک معرفی کنند و یک نکته قابل توجه و جالب در مورد خودشان با سایرین در میان بگذارند.

بازی : ۱۵-۲۰ دقیقه

لبخوانی از فاصله دور

در این بازی دو فرد در یک گروه قرار می‌گیرند. فرد شماره یک در فاصله‌ای دور (چنانچه این بازی در زوم برگزار می‌شود فرد می‌تواند از دور بین فاصله بگیرد)، ایستاده و فرد شماره دو باید با لبخوانی، جمله یا کلمه‌ای که فرد شماره یک گفته است را حدس بزند. با هر حدس اشتباه، فرد شماره یک، یک قدم نزدیکتر شده و در نتیجه یک امتیاز از گروه کسر می‌شود. برنده بازی گروهی است که تعداد حدس‌های اشتباه کمتری دارد. نتیجه بازی این است که برداشت ما از گفته‌ها و رفتارهای دیگران، با فاصله دور (منظور رابطه دور یا نزدیک با فرد مورد نظر است) می‌تواند اشتباه باشد.

از یکدیگر می‌شنویم (پیش درآمدی بر تعلیم) : ۵-۱۰ دقیقه

با طرح چند سوال از نوجوانان، آنها را برای تعلیم آماده کنید، از آنها بخواهید به سوالات زیر جواب بدهند. بهتر است که همه در پاسخ به سوالات مشارکت داشته باشند.

۱. آیا تا به حال شده است برای شما پیش آمده که دیگران شما را قضاوت کرده باشند؟ و این قضاوت کاملاً نادرست بوده باشد؟
۲. شما چطور آیا پیش آمده که دیگران را قضاوت کرده، و بعد از مدتی متوجه شده باشید که چقدر در اشتباه بوده‌اید؟

جهت اطلاع مربی : به یاد داشته باشیم که جوی را در جلسه ایجاد کنیم تا نوجوانان بتوانند به راحتی صحبت کنند و حتی کسانی که صحبت نمی‌کنند را تشویق کنیم تا در این بحث و گفتگو شرکت کنند تا صدای آنها هم شنیده شود برای مثال: (اسم یکی از نوجوانان که صحبت نمی‌کند را ببرید و از او بخواهید تا در این مورد نظرش را بیان کن) تا در این مشارکت فعالیت داشته باشد.

قضاوت کردن در فرهنگ ما بسیار متداول است. متأسفانه امروز که به مسیح ایمان آورده ایم قضاوت های ما نسبت به مسائل و دیگران، همچنان ادامه داشته و خیلی اوقات اصلاً متوجه نیستیم که این عمل ما قضاوت است و خیلی محکم بر آنچه می‌گوییم و برداشت شخصی ماست تأکید می‌کنیم. امروز تصمیم داریم انواع مختلف قضاوت را با هم بشناسیم، از جمله:

۱. **انتقاد کردن:** (چرا این قدر چاق شدی، چرا آنقدر لاغر شدی، این رنگ اصلاً بهت نمیاد، چرا هر روز رنگ پریده تر میشی)
 ۲. **عیب جویی:** (خیلی ساکتی، خیلی گوشه گیری، چقدر حساس هستی، چقدر اخمو هستی)
 ۳. **بهانه گیری:** (ای بابا چقدر باید برم مدرسه، همه با من دشمن هستند، هیچ کس من و دوست نداره، چرا رفتی بوکس، چرا این رشته رو انتخاب کردی)
 ۴. **تقصیر را به گردن دیگران انداختن:** (دوستم من را مجبور کرد که بروم بیرون یا دیر به خانه برسم، من نمی‌خواستم دیر بیام اما منتظر دوستم بودم) بی تقصیر پنداشتن خود و مقصر دانستن دیگران.
- همه ی این موارد می تواند نمونه‌هایی از قضاوت های روزانه ی ما نسبت به دیگران، خودمان و حتی خیلی مواقع محکوم کردن خدا از طرف ما باشند.
- خیلی اوقات تصور می‌کنیم که تمام کارها و رفتارهای ما بسیار معقولانه و حکیمانه است و هیچ نقصی در ما وجود ندارد، پس شروع میکنیم به انتقاد از دیگران، تا آنها را اصلاح کنیم و این کار را بسیار هم محترمانه می‌دانیم.
- کلام خداوند در انجیل متی میگوید:**

«چرا پَر کاه را در چشم برادرت می‌بینی، اما از چوبی که در چشم خود داری غافل؟ چگونه می‌توانی به برادرت بگویی، "بگذار پَر کاه را از چشمت به در آورم،" حال آنکه چوبی در چشم خود داری؟» متی باب ۷ آیات ۳-۴

خداوند در کلام خود، به طور واضح و قاطع در رابطه با این بیماری زبان صحبت می‌کند که چقدر می‌تواند باعث دلشکستگی ها، دردها، دوری ها و حتی نزاع ها و شقاق در خانواده، در جمع دوستان، و در کلیساها شود.

چه چیزی باعث می شود ما به خود این اجازه را بدهیم که دیگران را محکوم کنیم.

هرگاه در این موقعیت قرار گرفتیم، به یاد بیاوریم که که خداوند ما عیسی، برای آن برادر و خواهر ما هم بر روی صلیب رفت او برای تمام گناهان ما مرد، دفن شد، و پس از سه روز از مردگان برخاست.

ما هرگز نمی‌توانیم در جای دیگران قرار بگیریم و شرایط آن‌ها را به طور کامل، درک کنیم. افراد بسیاری هستند که کودکی و نوجوانی و حتی جوانی بسیار سختی گذرانده‌اند و امروز به مسیح ایمان آورده اند و خداوند در حال تبدیل و تغییر آن‌هاست. ما از گذشته ی هیچ کس آگاهی کامل نداریم و انتظار داریم تمام افراد طبق فکر و روش مورد نظر ما زندگی کنند. در این مواقع، مشارکت نزدیک با این افراد و وقت گذاشتن با آنان میتواند این رابطه را شکل داده و عمیق‌تر سازد و به ما کمک میکند بتوانیم دیگران را از چشم مسیح ببینیم.

من مثالی برای شما میزنم:

دختری را می‌شناسم که همیشه به دلیل شادی و خنده‌های بسیار، از نظر افراد بسیاری سبک‌سر و یا بی‌توجه، شناخته می‌شد. در حالیکه، این دختر سال‌ها با نقابی آهنین در جمع‌ها حاضر می‌شد تا رنج دورنی و غم او برای دیگران آشکار نشود و مورد تأیید و تمجید دیگران واقع شود. پس می‌بینیم که قضاوت انسان‌ها تنها از روی رفتار ظاهری آن‌ها، چقدر می‌تواند از واقعیت دور باشد.

انسان‌های اطراف ما بیشتر از انتقاد، قضاوت و عیب جویی، نیاز به دعا و تشویق دارند. یک داستان نویس انگلیسی می‌گوید ((حتی زمانی که افراد خود می‌خواهند عیب‌هایشان را به آنها بگوئیم، در حقیقت جوای تحسین ما هستند))

ابلیس که مدعی برادران و خواهران ما است، شبانه روز در پیشگاه خدای ما بر آنها اتهام میزند. بیایم با او همکاری نکنیم. کلام خداوند را به یاد بیاوریم که در اول پطرس باب ۴ آیه ۸ به ما می‌گوید: «مهمتر از همه، یکدیگر را به شدت محبت کنید، زیرا محبت، انبوه گناهان را می‌پوشاند.»

چند راهکار که میتواند به ما کمک کند تا در مسیر قضاوت قرار نگیریم و اگر حتی در این مسیر قرار گرفتیم بتوانیم از آن عبور کنیم:

۱. هر روزه با کلام خداوند وقت داشته باشیم و در رازگهان شخصی خودمان قلبمان را به حضور خدا ببریم و توبه و اعتراف کنیم و از خداوند بطلبیم قلب ما را همچون قلب خودش دلسوز کند. «با یکدیگر مهربان و دلسوز باشید و همان‌گونه که خدا شما را در مسیح بخشوده است، شما نیز یکدیگر را ببخشایید.» افسسیان باب ۴ آیه ۳۲

۲. در رازگهان شخصی خود از خداوند بطلبیم به ما قلب شفیع بدهد که به جای قضاوت دیگران برای آنان در دعا و شفاعت بایستیم و در قوت روح القدس دعا کنیم. مانند عیسی مسیح که برای همه ی مقدسین شفاعت میکند. «کیست که محکومشان کند؟ مسیح عیسی که مرد، بلکه برخیزانیده نیز شد و به دست راست خداست، اوست که برای ما شفاعت می‌کند!» رومیان باب ۸ آیه ۳۴

۳. در شناخت خداوند هر روزه عمیق و عمیق تر شویم تا به واسطه‌ی این شناخت خداوند قلب های ما را مهربان کند تا بتوانیم همدیگر را در این بدن محبت کنیم و باعث بنا و تشویق همدیگر باشیم. «با محبت برادرانه سرسپرده هم باشید. در احترام گذاشتن به یکدیگر، از هم پیشی بگیرید.» رومیان باب ۱۲ آیه ۱۰

خدای ما رحیم و متبارک است. امروز همه ی ما به شباهت او آفریده شده ایم پس امروز سهم داوری را به خدای عادل بسپاریم که او داور و عادل بر تمام جهان است. و ما تنها سهم خود را نسبت به دیگران با تشویق و محبت ادا کنیم. مهربان و دلسوز باشیم همان‌گونه که مسیح ما را بخشیده، ما نیز دیگران را ببخشیم.

گفتگو:

در این تعلیم چه چیزی با قلب شما صحبت کرده که دوست دارید با ما در میان بگذارید آیا خداوند شخصی را به یاد شما آورده است که در مورد او قضاوتی کرده باشید و بخواهید با او در میان بگذارید؟ چه چیزی هست که امروز به واسطه‌ی این تعلیم باید در شما تغییر کند؟

تعمقی بر تعلیم و جمله طلایی: ۱۵-۲۰ دقیقه

از نوجوان بخواهید که بر تعلیم امروز تعمق کند با توجه به آموخته های امروز آن را در قالب یک جمله با سایرین در میان بگذارند.

آیه طلایی:

اول پطرس ۴: ۸ «مهمتر از همه، یکدیگر را به شدت محبت کنید، زیرا محبت، انبوه گناهان را می‌پوشاند.»

قدم عملی: ۱۰ دقیقه

انجیل یوحنا باب ۳ آیه ی ۱۶، چنین می فرماید: «زیرا خدا جهان را آنقدر محبت کرد که پسر یگانه خود را داد تا هر که به او ایمان آورد هلاک نگردد، بلکه حیات جاویدان یابد». در این هفته از خداوند بخواهیم ما را در مسیر تازه از حضور خودش به جلو ببرد. در دعا، در توبه و در روزه بمانیم و از خداوند بخواهیم به ما نشان دهد که از چه کسی باید در این هفته عذرخواهی کنیم و قدم جلو بگذاریم تا اگر در مورد آن شخص قضاوت کرده ایم از او عذرخواهی کنیم و با دادن هدیه ی دل او را به دست بیاوریم و در کنار هم با دعای همدیگر را برکت بدهیم. تا در این کار قلب ما و قلب آن شخص شفا یابد.

دعا و پرستش: ۸-۱۰ دقیقه

سرود پرستش ای برادر و خواهرم

ای مقدسین

